

ROMÂNIA

Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 5796 / 01 OCT 2020

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Domnului prof. univ. dr. Valer Dorneanu,

Președintele Curții Constituționale

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE NR. 14674 / 1 OCT 2020

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, vă transmitem alăturat, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma "adunare generală" din Legea tinerilor nr. 350/2006.

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, Avocatul Poporului formulează prezenta

Excepție de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1) cu referire la sintagma "adunare generală" din Legea tinerilor nr. 350/2006

Prevederile art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1), cu referire la sintagma "adunare generală", din Legea tinerilor nr. 356/2006 aduc atingere art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, cu consecințe negative asupra securității raporturilor juridice, precum și asupra clarității și previzibilității legii, pentru următoarele

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

Dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea tinerilor nr. 350/2006 prevăd că „(1) Fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București, constituite în baza prevederilor Decretului-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, sunt persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, nepolitice și fără scop lucrativ, unice la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, ale căror adunări generale sunt constituite din reprezentanții organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeviziunea la scopul acestora.

(2) Modul de organizare și funcționare, precum și alte prevederi privind fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București se stabilesc prin lege.”.

Prevederile art. 14 alin. (1) din Legea tinerilor nr. 350/2006 stabilesc că „(1) Fundația Națională pentru Tineret este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, nepolitică și fără scop lucrativ, a cărei adunare generală este constituită din reprezentanții fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, care își exprimă adeviziunea la scopul acesteia.

(2) Patrimoniul Fundației Naționale pentru Tineret este constituit din fonduri bănești, prevăzute în anexă, și alte active care au aparținut structurilor centrale ale fostei Uniuni a Tineretului Comunist, precum și din imobile, fonduri materiale și financiare dobândite în timpul funcționării sale.

(3) *Modul de organizare și funcționare, precum și alte prevederi privind Fundația Națională pentru Tineret se realizează în conformitate cu legislația în vigoare*".

Examinând textele legale criticate, observăm că există un paralelism legislativ în privința organelor de conducere ale fundațiilor pentru tineret, nefiind clar **care anume sunt organele de conducere ale fundațiilor pentru tineret: adunările generale sau consiliile**.

În susținerea acestui argument, arătăm că, în temeiul **art. 13 alin. (1) din Legea nr. 350/2006** fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București, constituite în baza prevederilor Decretului-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, sunt persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, nepolitice și fără scop lucrativ, unice la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, **ale căror adunări generale** sunt constituite din reprezentanții organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeziunea la scopul acestora.

Pe de altă parte, potrivit prevederilor **art. 4 din Decretul-Lege nr. 150/1990** „*Conducerea fundațiilor pentru tineret prevăzute la art. 1 se asigură de consilii formate din reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret legal constituite la nivel de județe și al municipiului București, cu excepția celor care aparțin partidelor și formațiunilor politice*”.

Totodată, potrivit art. 5 din Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002, „*Organele de conducere și control ale fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București sunt: a) consiliul de conducere; b) comisia de cenzori*”, dispozițiile referitoare la adunarea generală -ca for de conducere- **fiind abrogate în anul 2002**.

Din examinarea art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 350/2006 a tinerilor, observăm că, ulterior abrogării operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002, se revine la sintagma „adunări generale” în contextul fundațiilor pentru tineret. În aceste condiții s-ar realiza o suprapunere în conducere a „*consiliului*” prevăzut în Decretul-lege nr. 150/1990 și legea nr. 146/2002, modificată și completată, pe de o parte, și „*adunarea generală*” prevăzută de Legea nr. 350/2006, pe de altă parte.

În măsura în care intenția legiuitorului ar fi fost ca adunările generale să fie organele de conducere ale fundațiilor pentru tineret, pentru a integra organic legea criticată în sistemul normativ și pentru a evita paralelismul legislativ, acesta ar fi trebuit să abroge expres textele din Decretul-lege nr. 115/1990 și Legea nr. 146/2002 care vin în conflict cu cele din legea criticată. Întrucât legiuitorul nu a făcut acest lucru, s-a creat o situație de incoerență legislativă concretizată în dublarea, în dreptul pozitiv, a unei reglementări referitoare la organele de conducere ale fundațiilor de tineret, ceea ce demonstrează existența unui paralelism legislativ.

În jurisprudența sa¹, Curtea Constituțională a reținut că „legile și ordonanțele/ordonanțele de urgență aflate în vigoare se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel că orice intervenție legislativă ulterioară cu privire la obiectul lor de reglementare nu se poate transforma într-o reglementare concurentă actului normativ aflat în vigoare, ci trebuie să respecte această prezumție, modificând, completând sau abrogând, după caz, reglementarea inițială.”

Astfel, legea criticată nesocotește, în ceea ce privește obiectul de reglementare, cerințele obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, generând un paralelism legislativ, interzis de prevederile art. 16 din Legea nr. 24/2000, paralelism care determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate legislative.

¹ Decizia nr. 242 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 12 iunie 2020, paragraful 85

În acest sens, cu privire la existența unor paralelisme de reglementare, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 420 din 3 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 1 noiembrie 2019, Curtea a reținut că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

Având în vedere cele de mai sus, considerăm că prevederile **art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (2)**, cu referire la sintagma *"adunare generală"* din Legea tinerilor nr. 350/2006 sunt neconstituționale, din perspectiva existenței unui paralelism legislativ, prohibit de **art. 1 alin. (5)** din Constituție și **art. 16** din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER